

ՕԳՆԵՑԷՔ!

Արեւ ըացունց սարի ծէրին,
 Հետն էլ գարուն վարդը ծնոին.
 Բայց տխուր սիրտս չգտաւ մի լար,
 Որ թշուառին երգէր «մի լար»!

Քօռ աշըղի պէս, չունգուրը քօքած,
 Որքերի խաթեր ղոնէ-ղուռ ընկած,
 Հայոց հին երգիչն հին երգ է երգում,
 Որ թէ սիրում էք Փրկիչն երկնքում;
 Ատէք նրա Խաչն եւ մտէք աշխարհ,
 Օգնեցէք ուրին, այնքան վշտահար!
 Աստուած բարաքեալ տայ ձեր տուն-տեղին,
 Ձեր կալին, հանդին, բաղին ու գեղին,
 Ձեզ բարեսէր կեանք եւ ազնիւ աւիւն,—
 Ասացէք, այս չէ մեր անմահութիւն!?

Արեւ ըացունց սարի ծէրին,
 Հետն էլ գարուն վարդը ծնոին.
 Բայց տխուր սիրտս չգտաւ մի լար,
 Որ թշուառին երգէր «մի լար»!

ՍՄՐԱՆ ՇԱՀԱՋԻԳԻԱՆ

25 դեկ. 1898 թ.